

Този Посадъмъ е дискурс, който повече отъ
което се стреми къмъ Първата Причина. Само
то е неизмѣнно. Всичко друго въ човѣка, което
е подложено на постоянни промѣни, представя
срѣдства, пособия, отъ които той се ползва.
Безъ тренъ, като съобщително срѣдство, ние
не можемъ да пристигнемъ на опредѣленото
време до своята цель. Ще кажете, че и безъ
тренъ може. Не може безъ тренъ. Ние трѣбва
да бѫдемъ точни, да пристигнемъ на време
до опредѣлената цель. Първото условие за
разуменъ животъ е точността. Ако не си то-
ченъ, ти не можешъ да реализирашъ желание-
то си. Когато е точенъ, човѣкъ знае, какво
иска, колко нѣща иска и за колко време ги
иска. Той знае, че не може да изпие десетъ
литри вода въ продължение на единъ часъ.
Това се отнася и за сърдечния, и за умствения
свѣтъ. Както е невъзможно да изпие човѣкъ
десетъ литри вода въ единъ часъ, сѫщо така
е невъзможно да реализира десетъ желания
или десетъ идеи въ единъ часъ. Точно опре-
дѣлено е, за колко време човѣкъ може да
реализира една своя мисъль или едно жела-
ние. Обаче, сто грама вода въ единъ часъ и
детето може да изпие. Значи, разумнитъ нѣща
сѫ възможни за всички, а неразумнитъ — за
малцина. Разумно употребени нѣщата, всѣко-
га даватъ добри резултати.

Т. м.

*

34. Лекция отъ Учителя, държана на
1. май, 1931 г. София. — Изгрѣвъ.